

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۶/۰۱

پوهندوی آصف بهاند

لنډی، د ثبتولو ستونزه

اته دیرشمه برخه

لنډي د شیمیا غفوري له نظره

من به این تصور هستم که آنها (پښتونها) اندوه مصیبت جنگهای تحمیلی و از دست دادن عزیزان شانرا با مرهم شعر تداوی می کنند، هر خنجر غمی (که) قلب شان را می شگافد، با ترنم لنډی آنرا دوباره بخیه می زنند.
(استاد شیمیا غفوري)

د دوه زره شلم کال د می میاشتی پر دېرشمه نېټه په میدیا (افغان جرمن، تاند) کې د درني استادې پوهندوی شیمیا غفوري یوه مقاله پر لیکه شوه چې د هغې مقالې په وسیله یې ټولو افغانانو ته د «پښتو ورځ» مبارکي وړاندې کړې وه او د مبارکۍ په ترڅ کې یې د پښتو لنډیو په برخه کې خپل نظر له لوستونکو سره شریک کړی و.

خو لومړی استاد شیمیا غفوري:

شیمیا غفوري د ۱۳۳۷ کال په دلو کې، په کابل کې زېږېدلې ده، ښوونځي یې په کابل کې پیل کړ، او دولسم ټولگی یې په لوړو نمره سره پایته ورساوه، د لوړو زدکړو له پاره د کانکور د لوړو نمره پر اساس په ۱۹۷۵ کال د نورو زدکړو له پاره بهر ته لاړه او د کرنیزې انجنیرۍ په څانګه کې یې زدکړې وکړې، په ۱۹۸۱ کې بېرته وطن ته راستنه شوه، د کابل پوهنتون د کرنې پوهنځي په علمي کادر ومنل شوه او په تدریس یې پیل وکړ.

علمي تدریسي او تحقیقي کارونه یې په منظم ډول روان، د لسو کلونو په موده کې یې تر پوهندویي علمي رتبې پورې ځان ورساوه؛ خو په وطن کې د ګډو وډ حالت په رامنځته کېدو سره، نوره ونه توانېدله چې خپل ژوند او علمي کارونو ته په خپل وطن کې دوام ورکړي، مهاجرت ته اړوتله او له ۱۹۹۲م کال نه را په دېخوا په جرمني کې له خپلې کورنۍ سره ژوند کوي.

په جرمني کې یې بیا زدکړې پیل کړې او د خپلو نوو زدکړو له مخې یې کار هم پیل کړ. په ټولنیزو کارونو کې فعاله ده او له افغانانو سره د مهاجرت په ستونزو کې مرسته کوي، قلم چلول او فرهنگي هڅې یې د مهاجرت په چاپېریال کې وغځولې او ان تر دې چې په شاعرۍ کې د «استاد ادب دري» ویاړلی لقب هم ور په برخه شو.

استاد شیمیا غفوري په دري ژبه شاعري کوي او د "آه نارسا" په نامه یوه شعري ټولګه هم لري، کله - کله لنډي کیسي هم لیکي.

ما د لنډیو په باب د عمومي هر اړخیزو مالوماتو په راټولو او د لنډیو د ثبتولو او خوندي کولو په ترڅ کې وده کړې وه چې زه به هرکله د لنډیو په باب نوی مالومات، نوي نظریات خوندي کوم او تر خپلې وسې پورې به نوي لنډي هم راټولوم او له ټولو لوستونکو سره به یې شریکوم. اوس می چې د لنډیو په باب د اعلی شیمیا غفوري نظریات ولوستل، ومی لیدل چې ډېر علمي دي او ډېرې نوي خبرې په کې دي، نو ځکه می د لنډیو د مقالو دا برخه «لنډی، د ثبتولو ستونزه، اته دیرشمه برخه» ورته ځانګړې کړه او غواړم چې لنډي خبرې پرې وکړم:

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

د لنډيو په باب د استاد شېما غفوري خبرې او نظريات، له لنډيو څخه د دې خپل برداشت دی او زما له پاره ډېر نوي او د عالمانه جنبي درلودونکي نظريات دي. دې د لنډيو په باب د خپلو خبرو په ترڅ کې داسې ويلي:

«... من نيميدانم که آيا تا حال کسانى در اين مورد چيزى نوشته اند و يا خير ولى احتمالاً که اين موضوع را برای بار اول من می نويسم.»

«بعد از ازدواج من دختر کابلی خارج ديده با زنان و مردان پشتو زبان شهرى و دهاتى نشست و برخاست فاميلی پيدا نمودم.»

آنچه که باعث تعجب من شد این بود که یک قوم همه زن و مرد، باسواد و بیسواد، پير و جوان همه شعر می گویند. حتی مکتب نرفته ها، دختران خجالتی دهات، مردان و زنان در گير جنگ و فقر، مردان و زنان با قامت دوتا همه می سرايند.

کسى از جنگ می ناليد، زنى با یک لنډى زيبا احساس خود را با آن حالت ابراز می کرد، ديگرى از آنطرف یک لنډى فى البديهه را می گفت، و آن ديگر در حالیکه اشک هایش را پاک میکرد، یک لنډى را که همان حالت خودش را در همان لحظه ترجمانى می کرد، می سرود.

و جالب اینکه بعضا چنان لنډى های عريان که از بوسيدن و بغل گرفتن... سخن ميراندند.

اکثريت آنها زنان و مردان، دخترها و پسر های بیسواد بودند، ولى همه شاعر، بدون آنکه خود را شاعر بگویند.

در مجالس زيادى متوجه شدم که یک قوم همه شاعر اند و در مورد هر چيزى که می بينند ميتوانند یک لنډى بسرايند.

از وطن گرفته تا انسانيت، عشق، روابط مخفی عاشقانه، بوسيدن و نوازش، غم و اندوه، جنگ و شجاعت ووو..

چنانچه وقتى لنډى ها را مطالعه کنيم، در می يابيم که برای ابراز احساسات، سرحدی را نمی شناسد و از مسايلی که در شعر فارسى تابو شمرده می شود، در لنډى ها خيلى وافر گفته شده است.

شاعره زيبا کلام شعر فارسى، فروغ فرخ زاد به خاطر تابو شکنى هایش آوازه شرق گرديد، ولى در زمان حياتش با عکس العمل شديد اجتماع هم مقابل شد. و اما در لنډى های پشتو بازتاب طبيعت انسانى را در هزاران شکل و خيلى برهنه تر می توان يافت.

و من به اين تصور هستم که آنها اندوه مصيبت جنگهای تحمیلی و از دست دادن عزيزان شان را با مرهم شعر تداوى می کنند. هر خنجر غمى (که) قلب شان را می شگافد، با ترنم لنډى آنرا دوباره بخيه می زنند.»

د لنډيو په باب د پوهندوى شېما غفوري څرگندونې كاملاً نوي او له لنډيو څخه د دې خپل برداشت دی. شېما غفوري د لنډيو په باب دا خبرې نه چېرې لوستي دي او نه يې له بل چا اورېدلي دي، بلکې دا په خپله په ټولنه کې او په کورنۍ کې له خلکو سره ناسته ده، له خلکو سره غږېدلې ده او دا څه يې چې ليکلي، ټول د دې د سترگو ليدلى حال دی او ټول يې د خپل ذهن په چيپ کې ثبت کړي دي. دې له زدکړي او نازدکړي څخه، له مشر او کشر څخه، له نرينه او بنځينه څخه، له پېغلې او زلمي څخه لنډى په داسې بڼه اورېدلي دي چې هېڅ ډول تصنع په کې نه وه، ټولو د لنډى په ژبه خبرې کولې او لوى مطالب به يې د يوې دوه مسريز بيت په قالب کې يو بل ته لېږدول.

شېما غفوري دا هر څه اورېدلي دي، د خپل فکر په رنگ يې رنگولي دي او د خپلو تجاربو په کوره کې يې پاخه کړي دي او بيا يې نورو ته د رسولو په خاطر د کاغذ او کمپيوتر پر پاڼه پياده کړي دي.

شېما غفوري د ټولني له هر جنس او هر قشر نه دا لنډى اورېدلي دي چې هغوى د ټولني په منځ کې مينه کړي، رنځونه يې گاللي دي، ظلمونه يې سهلي دي، ويرونه يې زغملي دي او د پښتني ټولني په اوسپنيز چوکاټ او قيوداتو کې يې ژوند کړى دی او بيا خپل ټول هر اړخيز احساسات يې د لنډى په قالب کې خوندي کړي دي.

شېما غفوري د همدې ټولني او همدې خلکو منځ ته ورغلي ده، ورسره ناسته ده او د خوښيو، ويرونو، رنځونو او رنگارنگ احساساتو په څپو کې يې دا لنډى ورته اورېدلي دي. د لنډيو ويونکو د شېما له پاره تمثيل نه دی کړى، بلکې د خپل زړه له تل نه يې، خپلې خبرې د لنډى په هنري، رنگين او زرین قالب کې هغې ته کړي دي.

شېما غفوري وايي چې ما ولېدل چې ټول خلک شاعران دي، هر يو کولای شي د زړه حال او خپل حالت د لنډۍ په قالب کې بيان کړي، هر څوک کولای شي لنډۍ وويي او د وخت له ضايع کولو پرته د لسو شلو جملو لا د يوه کتاب مطالب د يوې هنري لنډۍ په چوکاټ کې مقابل لوري ته ولېږدوي.

دا هم د استاد شېما غفوري په مقاله کې د څو را وړل شوو لنډيو بېلگې:

د ژبې سر دې خوله کې راگره
دا شيريني بې لړمانه ته تيرومه

تر خوله مې زيرې اوبه راغلي
د بيلتانه لړم په زړه چيچلي يمه

يار مې په شنو سترگو مين دى
زه به دا توري سترگې چيرې بدلومه

د خولي خندا دې راسره ده
د زړه کوڅې د رانه بيلې دې مينه

عالمه لري شئ له مخي
سترگو ويشتلې په ديدن بې مړومه

وره خو نه يې چې شرميرې
غټه نجلۍ يې په چا غږ وکړه مينه

هلک خو نه يې چې شرميرې
مور ته مې وايه چې په لور د مين يمه

د سيني زور په اندازه کره
تي مې خوږيږي اوسنۍ بالغه يمه

د وطن ترخې مې خوراک وای
خوراک مې مه وای د پردي وطن گلونه

مور جانې مه راته قهريرې
په تا تير شوي په ما اوس راغلي دينه

توري له تيکي راوباسئ
بيا مو وطن ته فرنگيان راغلي دينه

ولي دې سر په زنگون ايښی؟
خدای به آسان کا د دنيا مشکل کارونه!

صبر به کرم بنيرې به نکرم
صبر سرور دى خواني مرگ به شي مينه

سترگې د توري کره راووزه
د تورو سترگو سوداگر راغلي دينه

چې مازديگر شي زړه مې بڼه شي
په گودر جوړ شي د منگيو قطارونه

زه په عاشق سري پوهيږم
يا يې رنگ زير وي يا يې شونډې وچې وينه

د پاڼو شميره: له 3 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبلي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

جانانه دومره راسره وای
لکه برېښنا چې له بارانه سره وینه
چیرته چې علم حاصلېږي
په هغه ځای کې به زه خاورې کړم هډونه
مورې لنډې توره مې راکړه
په وطن جنگ دی، زه خپل ځان قربانومه
ځاوند ما د گودر گل کړی
چې جینکی مې شوکوی سر کې مې ردینه
یار مې ټوپک زه یې مرمی يم
په تورو غرو یې وویستم ورکه یې کرمه
مازدیگر چیرته وي چې نه وي
خوري وري زلفې په بام ولاړه ومه
پاس په هوا راشه جانانه
د ځمکې لارې بیلټانه نیولې دینه
که یورم، یورم او یو یورم
چې بی گودره گدېدم اوبه مې ورینه
بیلټونه راشه ستړی مه شي
زړه مې پښتون دی، میلمه نه خپه کوبینه
زما د څه وکړل چې ولارې؟
ځان د پخپله بی دېدنه کا مینه
که تور وربل مې میراتېږي
په وطن جنگ دی جانان نه منعه کومه
که له زلمو نه پوره نشوه
گرانه وطنه جینکی به دې ساتینه
ما ویل یوازې به زما یې
د اختر ټال یې هر سړی دې زنگوینه
مسافری مې زړه نری کړ
چې تش وطن را یادوم ژړا راځینه
وطن مې تن، تن مې وطن دی
د تن په وینو یې ساتم تر څو چې یمه
یو واری ټینگه غیږه راکړه
بیا دې دادا له توره ورکړه چې راځینه

د پاڼو شمېره: له 4 تر 4